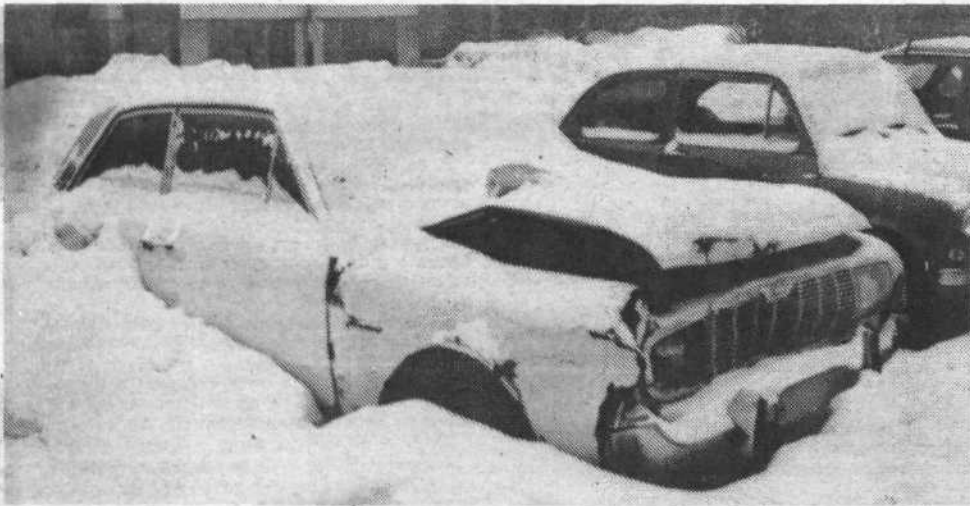

MALOMARNOST ALI...

Čigav je »taunus«, ki kazi okolje in našo zavest?

Na uredništvo našega glasila je prispela pismena zahteva stanovanca hiše v Hubadovi 19, »da se odstrani zapuščen avto brez številke, ki stoji pred našo hišo. Zdi se, da avto nima lastnika, ker ga občasno »obdelujejo« mladi nadobudneži. Avto je bele barve in tu je napoto drugim. Če je mogoče naj se odstrani kamor spada!«

Ogled na kraju samem je potrdil resničnost, da je avto v žalostnem stanju, karamboliran na prednji strani, zdaj pa uklenjen v snežno odejo in komaj opazen v objektivu našega fotoaparata.

Po ogledu kraja »zločina« kličemo Komunalno inšpekcijo Ljubljana. Telefon 322-061, interno 92. Inšpektor Karel Klenovšek, ki skrbi za območje naše občine pojasnjuje:

»Ja, imamo ga »registriranega«

že dve leti. Tudi letos je v popisu neuporabnih avtomobilov, zapuščenih na javnih mestih. Toda, kaj moremo. Po 5. členu odloka SML o ravnanju z odpadki, objavljenem v Uradnem listu SR Slovenije, št. 42/85 lahko odstranimo (odpeljemo) zapuščen avtomobil le, če je popolnoma uničen, torej neregistriran in če je sama školjka. V tem primeru naložimo Komunalni skupnosti ljubljanskih občin, tozdravna higiena, da ta kosovni komunalni odpadki odpelje na avtomobilsko pokopališče na Cesti dveh cesarjev na Viču.«

Kaj pa v primeru, ko ima avtomobil kolesa in motor, nima pa registrske tablice in se ne ve za lastnika, kot je v primeru omenjenega »taunusa«?

»V tem primeru hišni svet ukrepa v skladu z odlokom o hišnem

redu, torej poišče lastnika. Če pa ga ne najde, naloži, da se avtomobil – na stroške hišnega sveta – odpelje na odpad ali odlagališče.«

V Ljubljani je trenutno zapuščenih ali amortiziranih okoli 200 neuporabnih avtomobilov, od tega 40 odvzanih, vsi skupaj pa kazijo videz mesta in našo zavest. V naši občini je dobra četrtina teh pločevinastih »okostnjakov«.

»V našem registru imamo 50 zapuščenih avtomobilov na območju občine Bežigrad. Med njimi je tudi omenjeni »taunus«. Od tega smo jih 6 že odpeljali na stroške komunalne skupnosti, ostali pa so v postopku. Iščejo lastnike, opozarjamo... Vse pa je odvisno od zavesti in odgovornosti lastnikov takšnih avtomobilov.« je dejal komunalni inšpektor Karel Klenovšek.

IVAN ŠUČUR

Albin Kucler 70-letnik

Ko so v krajevni organizaciji ZB v krajevni skupnosti Režke Dragar – Črnuče že drugič zaporedoma izvolili Albina Kuclerja za predsednika, so to storili, ker so vedeli, da je do zdaj in da bo še vnaprej dobro opravljal svoje delo. In na prav tak način je postal Albin Kucler tudi član KK SZDL, član komisije za odlikovanja, komisije za nabor, odbora za postavitve spomenika herojem Bežigrada, če naštejemo samo nekaj funkcij, ki jih ima v zadnjem času. Če pa bi naredili nekaj krepkih korakov nazaj po poti njegovega življenja, bi ga našli še v mnogih drugih vlogah, ki jih je imel kot

član SZDL, Zveze združenj borcev, Zveze vojnih in vojaških invalidov in RK. Pri tem »korakanju« skozi njegovo življenje ne moremo ostati samo pri povojnem času, ki ga je, kot že omenjeno, preživel kot aktiven delavec in družbenopolitični delavec predvsem v občini Bežigrad, najprej v Savskem naselju, zadnjih trinajst let pa na Črnučah.

Vrniti se moramo v čas pred vojno, ko se je Albin kot krojaški pomočnik od svojega mojstra navzel revolucionarnih idej. Tako je začel vojne dočakal dobro podkovano. Skupaj s svojimi starši in še devetimi brati in sestrami (sicer pa,

kdo ne pozna družine Kuclerjevih z Drenovega griča pri Vrhniki), se je vključil v delo OF takoj na začetku. Drago so plačali svojo upornost, sedem jih ni dočakalo svobode. Albin pa je vojno viхро preživel od avgusta 1942, ko so Italijani požgali Kuclerjevo domačijo, v Dolomitskem odredu (tu je bil med bitko ranjen) in v Šerčerjevi brigadi, na terenu v Beli krajini in v VII. korpusu. Albin Kucler je nosilec spomenice 1941, odlikovan z redom zaslug za narod II. reda, redom hrabrosti, redom bratstva in enotnosti, redom dela s srebrnim vencem; dobil je tudi bronasti znak OF.

»Sprehod« po tako bogati življenjski poti človeka kot je Albin Kucler, ni lahka stvar. Mogoče preostane le še to, da mu zaželimo ob življenjskem jubileju mnogo zdravja in še na mnoga leta.

STANKA RITONJA

Razstava mineralov

V Domu učencev Bežigrad je bila ob koncu februarja, žal samo tri dni, na ogled zanimiva in poučna zbirka mineralov, ki jo je letos že deveto leto uredil Pavel Hiršl, vzgojitelj v domu, sicer pa diplomirani geograf. Gojenci, pa tudi zunanji obiskovalci, so si lahko ogledali kamenine, ki jih spoznavajo tudi pri pouku, predvsem kot gradbeni material. Na nekatere med njimi – na kristalne agregate žvepla na kristalih kremenca z Etne, na lesnati opal iz Mataruške banje v Srbiji, na klasne kristale sfalerita iz Erfurta v Demokratični republiki Nemčiji, pa je zaradi njihove slikovitosti in tudi zlatnega sijaja ter pri-mesi, Pavel Hiršl še posebej ponosen. Seveda je to le del njegove zbirke, ki jo je postopoma in sistematično nabiral devet let. Veliko jih je nabral tudi na gobarskih sprehodih, obeta pa si, da mu bodo zbirko obogatili tudi gojenci, ki prihajajo predvsem iz Bosne, ki je v tem pogledu prava zakladnica.

V. P.

Obvestilo

članom Društva upokojencev Bežigrad, Smoletova 16

Kot vsako leto vas tudi letos seznanjamo s programom avtobusnih izletov. Predvidoma jih bo pet. Ker izleti postajajo vse dražji, smo se tudi letos odločili, da pri izletih ne bomo organizirali prehrane (kosila); izletniki naj vzamejo hrano s seboj. V primeru pa, da bi večina prijaviteljev to želela, smo pripravili organizirati tudi prehrano.

Vsi izleti bodo na četrtek. Tudi cene še ne moremo določiti. Prijavite se v društveni pisarni, Smoletova 16, vsaj dva tedna pred določenim datumom.

Odhod bo vedno izpred gostilne Bežigrajski hram (po starem: Ravbar).

Prvi izlet – 17. aprila 1986 ob 6. uri: Smer: Ljubljana – Gorica (Italija) – Doberdob – Opčine – Sežana – Ljubljana. Pot je dolga približno 260 km. Preverite veljavnost potnega lista!

Drugi izlet – 22. maja 1986 ob 7. uri: Smer: Ljubljana – Bled – Pokljuka – Bohinj – Ljubljana. Pot je dolga približno 200 km.

Tretji izlet – 19. junija 1986 ob 7. uri: Smer: Ljubljana – Celje – Areh – Osankarica – Hoče – Maribor – Ljubljana. Celotna pot je približno 310 km.

Četrti izlet – 11. septembra 1986 ob 6. uri: Smer: Ljubljana – Koren-sko sedlo – Beljak – Celovec – Ljubljana. Pot je dolga približno 290 km. Preverite potne liste!

Peti izlet – 3. oktobra 1986 ob 7. uri: Smer: Ljubljana – Buzet – Grožnjan, predor Učke – Opatija – Ilirska Bistrica – Ljubljana. Pot bo dolga približno 300 km.

Poleg navedenih izletov bomo po dogovoru organizirali še krajši izlet v Volčji potok – Kamnik – Mekinje – Kamniško Bistrico, predvideno v Tednu upokojencev.

Vsi izleti bodo povezani z ogledom kulturnih in zgodovinskih znamenitosti. PRISRČNO VABLJENI!

Društvo upokojencev Bežigrad

Glavni urednik:
VLADO BARABAŠ
Odgovorni urednik:
JANEZ SNOJ

Uredništvo in uprava:
Linhartova 13, II. nadstropje,
soba 216 / Telefoni: 314-745
in n. c. 329-041, interno 357
in 324

ZBOR OBČANOV
GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Številka 4/11. marca 1986
Naklada: 24.300 Izvodov

POVABILO V

KUD »Ljubljansko Posavje«

Nedavno so imeli člani delavsko prosvetnega društva Svoboda Stožice-Ježica letni občni zbor, na katerem so med drugim sklenili, da bodo letos pripravili nova pravila društva. Z novimi določbami in z novim imenom bi javnosti radi sporočili, da društvo, ki neguje izročila predvojnega delavsko prosvetnega društva Vzajemnost, vabi v svoje vrste ljubitelje kulture iz vseh krajevnih skupnosti ljubljanskega Posavja oziroma krajanje KS Ježica, 7. september, Urške Zatler, Stožice, Brinje, Jože Štembal in Ivan Kavčič. S tem želijo poudariti, da društvo ni pridobitev ali skrb samo tiste krajevske skupnosti, kjer ima upravni odbor društva sedež, temveč širše skupnosti.

Ob takšni razpravi je bilo omejeno tudi vprašanje prostorov društva. Povojni razvoj ljubljanskega Posavja je šel v taki smeri, da je bilo za ljubiteljsko kulturo vedno manj posluha in prostora. DPD Svoboda Stožice-Ježica je v KS Stožice zaradi modernizacije cest izgubila najprej svoj dom v Omah-novi ulici in potem še prostore v nekdanji Buzolinijevi hiši ob Titovi cesti. Zdaj že 5 let gostuje v sejni sobi KS Ježica na Titovi 238, kjer ima vaje tudi društveni moški pevski zbor Posavje. Svoji prostorovi za vadbo in sestanke društvo najbrž ne bo imeli nikoli več, zato želi svoje dejavnosti razvijati tam, kjer imajo primeren prostor in kjer bodo pripravljene sodelovati z društvom. Taki prostori so pri sedežih nekaterih krajevnih skupnosti, v treh osnovnih šolah, v dveh domovih gasilskih društev in v nekaterih organizacijah združenega dela. Sedež bodočega kulturno umetniškega društva »Ljubljansko Posavje« naj bi bil pri KS Ježica oziroma, kot je preteklo leto predlagalo predsedstvo KK SZDL Stožice, v osnovni šoli Danile Kumar. Za takšno rešitev daje zgled bežigrajski Dom starejših občanov, v katerem ima sedež posavsko društvo upokojencev.

Na občnem zboru so člani društva izvolili nov 11-članski upravni odbor. Za predsednika društva so izvolili Staneta Polanca z Ježice, ki so ga člani pevskega zbora izvolili tudi za predsednika pevskega zbora. Za podpredsednika društva je bil izvoljen Viktor Ribič z Brinja, ki je tudi predsednik likovne skupine. Za tajnika društva je bil izvoljen Franc Novak z Bratovševske ploščadi, za vodenje finančnega knjigovodstva društva pa Marica Kante z Brinja.

Pet dolgoletnih in zvestih članov pevskega zbora so imenovali za častne člane pevskega zbora: Antona Vodnika in Franca Stančiča z Brinja, Mira Lebana in Janeza Presetnika z Ježice, ter Eda Mišjaka iz Stožic. Za častna člana pevskega zbora pa so imenovali tudi Združenje borcev NOV iz KS Stožice in njenega predsednika Janeza Dremlija. To združenje namreč že 17 let moralno in materialno podpira pevski zbor Posavje.

V društvu zdaj delujejo štiri skupine in sicer: moški pevski zbor Posavje, kvintet Savski val in mladinski kvintet ter likovna skupina. Odbor pevskega zbora je na osnovi srednjeročnega programa društva sprejel polletni delovni načrt. V aprilu mesecu bo nastopil na občinski reviji odraslih pevskih zborov, skupaj s pevskim zborom Petrol pa tudi na Vačah. V maju mesecu bo v osnovni šoli Danile Kumar organiziral koncert, na katerega bo povabil še dve vokalnoglasbeni skupini. Junija meseca se bo

udeležil tradicionalnega pevskega tabora v Šentvidu pri Stični.

Nov upravni odbor društva sporoča krajanom ljubljanskega Posavja, da vabi v društvo vse, ki imajo radi kulturo. Skupaj bodo potem organizirali aktivnosti, ki jim bodo odgovarjale. Posebej pa vabi pevce v moški pevski zbor. Naslov društva je: DPD Svoboda Stožice-Ježica, Ljubljana, Titova 238/l. Pevski zbor ima vaje vsak torek in četrtek ob 18. uri.

S. K.

Upokojenke, upokojenci!

Kdo med vami bi bil pripravljen za Društvo upokojencev Bežigrad Smoletova 16 opravljati tajniška dela in kdo blagajniška dela? S tem boste na najbolj neposreden način ohranjali stike s tovariši iz svojih vrst, nadaljevali s svojo aktivnostjo in opravljali koristno delo.

Delo je enkrat do dvakrat tedensko po tri ure v pisarni društva.

Če ste se odločili, pridite na razgovor v društveno pisarno v Smoletovi 16 pritličje, v torek ali petek med 9. in 12. uro.

Pričakujemo vas!

Društvo upokojencev Bežigrad

Cepljenje psov proti steklini

Veterinarski zavod Ljubljana sporoča, da bo cepljenje psov proti steklini po naslednjem razporedu:

● 17. 3. 1986 ob 8. do 9. ure – pri Francu Babniku, Tomačevo 37; ob 10. do 11. ure – pri KS Franc Ravbar, Črnuče; ob 12.30 do 13. ure – pri Jožetu Pečarju, Nadgorica 18.
● 18. 3. 1986 ob 8. do 9. ure – pri Milanu Ramovžu, Ul. Danile Kumar 4; ob 10. do 11. ure – pri Ivanu Kregarju, Savlje 56; ob 12. do 13. ure – pri Bežigrajskem hramu (na dvorišču gostišča), Hranilniška ul. 1.
● 19. 3. 1986 ob 8. do 9. ure – pri starem gasilskem domu, Podgorica; ob 9.30 do 10. ure – pri Cirilu Gradu, Beričeva 23; ob 11. do 11.30 – pri Ivanki Pozaršek, Dol 7; ob 16. do 17. ure – pri gostišču Bežigrajski hram (na dvorišču gostišča) Hranilniška 1.

Cepljenje proti steklini je obvezno za vse pse, starejše od štirih mesecev. Pristojbino 1.150 din plača lastnik pri cepljenju.

KAJ BEREJO PRI RUSKEM CARJU

Kriminalke na prvem mestu

Bežigrajska knjižnica, ki ima prostore v središču naše občine ob Titovi cesti nasproti vojašnice, ima še troje izposojevališč: v Savskem naselju, na Črnučah, in pri Ruskem carju. Slednje smo obiskali, da bi dognali, kaj najraje beremo in ali sploh dovolj beremo. Prisluhnite, kaj so nam povedale tri mlade bralke in knjižničarka.

ANA KREACIČ, tretji razred: »V to knjižnico pridem vsak teden enkrat in vzamem nekaj knjig. Knjige so drage in mi jih starši ne morejo kupovati. Vsaj toliko ne, kot jih želim prebrati. Najraje berem partizanske knjige, kakšne nena-vadne pravljice ali napete zgodbe. Knjige imam rada, a pritegne me tudi televizija.«

TINA BAN, četrty razred: »Moja najljubša knjiga je Pika Nogavička. Prvič zato, ker je deklica, drugič pa zato, ker je tako pogumna, poštena, močna in tako dobra. Ostržek se mi zdi prežalosten. Rada imam tudi Kosovirje, pa tudi vse ostale knjige, ki so zanimivo napisane. Večkrat vprašam knjižničarke, če mi katero knjigo priporočajo ali pa mi prijateljice povedo zanje. V knjižnico pridem vsak teden. Domov pa vzamem vsaj tri knjige.«

DANIELA VESIČ, tretji razred: »Najraje berem partizanske knjige, takšne, ki niso preveč debele. Najbolj so mi všeč, kratke zgodbe. Moja najljubša knjiga je Ostržek. Všeč mi je zato, ker je tako ubog, da mora vzbuditi usmiljenje. Rada prebiram tudi pesmi za otroke. Knjige izbiram sama po zunanjem izgledu in kaj malega preberem. Če mi je všeč, jo pa vzamem.«

Ana Kreacič

Tina Ban

Daniela Vesič

Neda Isaković

NEDA ISAKOVIČ, višja knjižničarka: »V tem izposojevališču imamo na voljo 7000 knjig. Odprto pa imamo vsak torek in četrtek ob 13. do 18. ure. Tiste dni nas povprečno obišče od 100 do 150 ljudi. Rednega bralstva pa imamo v tem izposojevališču 800. Starejši berejo najraje kriminalke, pa biografije znanih pisateljev, pesnikov, skladateljev, romane iz druge svetovne vojne... Čedalje več ljudi pa si izposoja tako imenovane praktične knjige, s pomočjo katerih se nečesa naučijo: pletenja, šivanja, kvačkanja, krojenja, vrtnarjenja, vlaganja itd. Stabilizacija nas sili v to, da sami čim več naredimo, saj s tem marsikaj lahko prihranimo. Najbolj popularna knjiga naše knjižnice je Ime rože, Umberta Eca, od domačih avtorjev pa Zupan in Rožanc.«

NEVA ŽELEZNİK

PRIHODNJA ŠTEVILKA 1. APRILA

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Bežigrad / **Izdajateljski svet:** Vlado Barabaš, Branko Dobravc, Stane Droljč, Vladimira Đokić, Ilija Globačnik, Oto Grebenc (predsednik), Franc Milnar, Branko Mihečič, Senka Namar, Jože Olup, Joško Pirnar, Dušan Rebolj, Mojca Slovenc, Janez Snoj, Alojz Strmole in Franc Svetec / **Ureja uredniški odbor:** Vlado Barabaš, Vlado Beznik, Danilo Besednjak, Stane Droljč, Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komavli, Vida Petrovčič, Janez Snoj, Ivan Šučur in Neva Železnik

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA, leta 1980 NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD, leta 1981 pa SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

Izhaja praviloma vsakih 14 dni / Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigrajski občini / Rokopisov in fotografij ne vračamo / Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad 50102-678-50085 / Poštnina plačana pri pošti 61102 Ljubljana

Tiska: ČGP Delo, tozdr Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likozarjeva 1